

противъ невѣрници-тѣ; подобно писа и С-мѹ
 Василию и свѣтваше го прѣтелскы, съ
 молѣж, да не си наѣмѣва прѣдишне-то ѿв-
 севіево гнѣваніе на него, нѣ да отиде въ Ке-
 саріѣ и да помогне на кезпомощны-тѣ,
 та да сѣ утвърди колебаема-та отъ Аріаны-
 тѣ черква. И тѣй Св. Григорій, като при-
 мири съ писма-та Архыепископа ѿсвева и
 Св-го Василиа, направи да сѣ върне въ Ке-
 саріѣ Кападокыйскѣ, дѣто изведнѣжъ сѣ
 засрамихъ Аріаны-тѣ, и едни отъ тѣхъ
 извѣгахъ; а ѿсвевый сѣ радоваше на С-го
 Василиа, и живѣхъ си съ него дружескы.
 Слѣдъ смърть-тѣ ѿсвева избра сѣ на
 негово мѣсто Св. Василій, кой-то ако и да
 не рачаше, нѣ быде въздигнѣтъ отъ право-
 вѣрны-тѣ на Архыерейскый прѣстолъ; а
 зловѣрници-тѣ, разсърдени подвигнахъ сѣ съ
 наѣвисть и на правихъ да сѣ разлѣчи градъ
 Тіанъ отъ Кесаріѣ. Въ Тіанъ вѣше Епископъ
 нѣкой си Антимъ, кой-то сѣ пристрѣваше
 лицемѣрно уѣжъ благочестивъ, нѣ отистиннъ
 вѣше еретикъ; той наедно съ свой-тѣ едно-
 мислѣнны Епископы, като сѣ отлѣчи отъ
 Василиа, назова себе си митрополитъ Тіан-